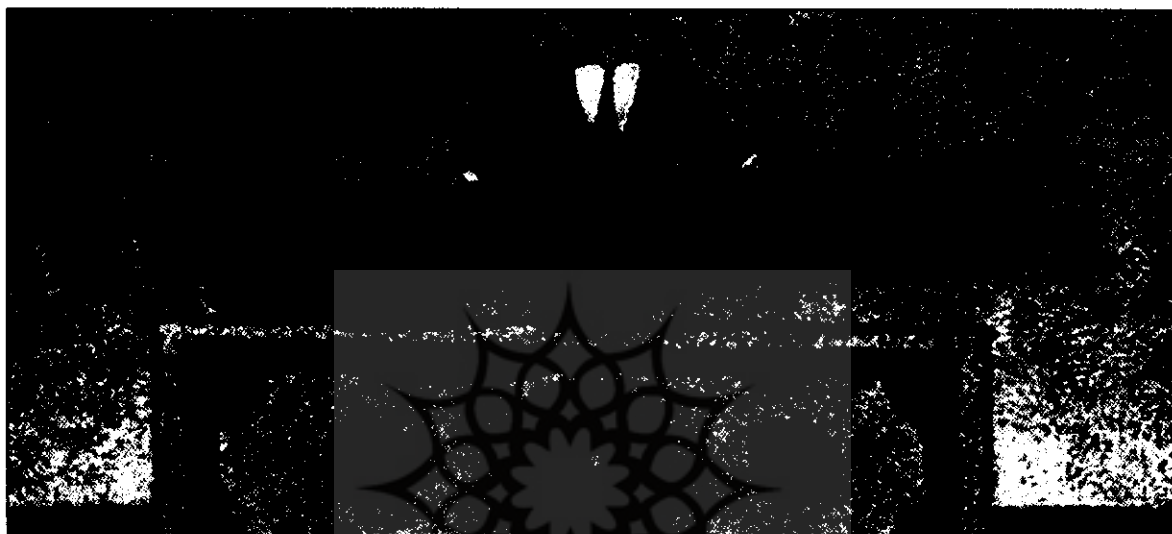

بازسازی اعتماد عمومی در گزارشگری مالی

ترجمه: احمد عیسیایی خوش
کارشناس ارشد حسابداری
کاظم وادی زاده
کارشناس حسابداری دانشگاه آزاد

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

مقدمه

تقریباً تمام ناکامی‌های پرسروصدا و خبرساز، نشان‌دهنده تاثیر مشترک ناکامی‌ها در تجارت، ناکامی در نظام راهبري و ناکامی‌ها در گزارشگری مالی است. مسائل تجاری آن‌طور که باید برای کاربران صورت‌های مالی افشا نمی‌شود، ساختارهای نظام راهبري در کشف و جلوگیری از آنها ناکام می‌ماند و در نتیجه، ناکامی در گزارشگری مالی روی می‌دهد. هنگامی که واحد تجاری به شکست تجاری نزدیک می‌شود

انگیزه تحریف گزارشگری افزایش می‌یابد و در نتیجه شانس شکست گزارشگری نیز بالطبع افزایش خواهد یافت.

هرچند شکست گزارشگری به‌ندرت به‌طور مستقیم شکست تجاری را در پی دارد اما می‌تواند باعث توسعه عملکرد ضعیف تجاری شده و مواجهه با تصمیمات تجاری خطیر و پراهمیت را به تاخیر بیندازد. نظام راهبري قوی، گزارشگری خوب و اعتبار بهبود یافته اطلاعات مالی حاصل از آن، مانع از

شکست تجاری نمی‌شود اما هرگونه بهبودی باید میزان شکست‌های ناشی از تقلب یا نبود شفافیت را کاهش دهد.

دهه‌های ۱۹۸۰ و ۱۹۹۰ پر از نمونه‌های شکست گزارشگری است که کلاً به شکست تجاری و نظام راهبري ارتباط دارند. در این مورد، در انگلستان می‌توان به ماکسول^۱، پلی‌پک^۲، در فرانسه، کردایت لایونایز^۳، در آلمان، متال گسل شافت^۴، در استرالیا، بوند^۵، اوراق بسهدار اسپدلی^۶، در ژاپن، یاماچی^۷ و در ایالات متحده، نمونه‌های ۶

زیادی از صنعت پس‌انداز و وام اشاره کرد.

همچنین بحران مالی آسیای شرقی در نیمه دوم دهه ۱۹۹۷، سوالاتی درباره قابل اطمینان بودن صورت‌های مالی و نقش شرکت‌های حسابداری بین‌المللی بزرگ در گزارشگری مالی مطرح کرده است.

گزارش منتشر شده در مارس ۱۹۹۹ توسط کنفرانس سازمان ملل درباره تجارت و توسعه، پیامدهای بحران گزارشگری شرکتی را مورد توجه و بررسی قرار داد. در این گزارش آمده است:

شکست یا وضعیت نزدیک به شکست نهادهای مالی و واحدهای تجاری در منطقه آسیای شرقی از اتکای زیاد بخش شرکتی به وام، اتکای رو به رشد بخش خصوصی به وام‌های خارجی و نبود شفافیت و مسئولیت‌پذیری به وجود آمد. مهم‌ترین عامل در این شکست‌ها، نقص در افشاگری بود. نبود الزامات افشاگری مناسب به‌طور غیرمستقیم، موجب سیستم کنترل‌های داخلی ناقص و عملکردهای مدیریت ریسک نسنجیده و عجولانه موسسات تجاری و بانک‌ها شد.

در طول دوره‌ای تا سال ۲۰۰۱، بازار سهام در بسیاری از کشورهای توسعه یافته دوره طولانی را داشتند که در آن قیمت‌ها سریع به سطوح بالا و بی‌سابقه‌ای رسید. در برخی بخش‌ها مثل ارتباط تلفنی و تجارت الکترونیک این افزایش ناگهانی بسیار چشم‌گیر بود.

فشار بر تحویل کار مطابق با انتظارات بازار به مراتب بالا و در بسیاری از موارد شدیداً برحفظ قیمت سهام در کوتاه‌مدت متمرکز بود. فروپاشی انرون^۸ و مسائل مربوط به حسابرسی برای بسیاری به مشابه رویدادی تصور می‌شد که سلب اعتماد و اطمینان گزارشگری مالی نخست از آنجا شروع شد. بنابراین بهتر است انرون را به مشابه رویدادی تصور کنیم که گرایش به تثبیت رساند و بنابراین آن دیدگان بسیاری را به مسائلی باز کرد که برای مدتی مهم بود و انرون شفافیت بیشتری به مسائل بخشید. شکست گزارشگری بزرگ اما بسیار ساده در ورلدکام و مسائل مطرح شده در گلوبال کراسینگ، تایکو، آدیفا^۹ و ایکس رولکس^{۱۰} که بر موارد قبلی افزوده شد این استنباط را قوت بخشید که برگزارشگری مالی نباید تکیه کرد.

درخصوص بازسازی اعتماد عمومی در گزارشگری مالی در اکتبر ۲۰۰۲، گروه تحقیقی توسط فدراسیون بین‌المللی حسابداران (IFAC) راه‌اندازی شد تا راه‌های اعاده اعتبار به گزارشگری مالی را از چشم‌انداز بین‌المللی مورد بررسی قرار دهد. این گروه بر این باور است که این چشم‌انداز بین‌المللی گزارشگری از دیگر بررسی‌های ملی صورت گرفته، با موضوعات مشابه متمایز بوده و راهکارهای متقنی را برای شفاف‌سازی مطرح می‌کند.

وظایف گروه تحقیق عبارتند از:

● دلایل فقدان اعتماد را تعریف و مورد

تجزیه و تحلیل قرار دهد.

● مولفه‌های جایگزین برای عملکردی را بررسی نماید که بتواند به بازگشت اعتبار کمک کند. و

● پیشنهادها و توصیه‌ها در این زمینه را به عنوان دستورالعمل (شیوه بهینه) در حوزه‌های گزارشگری مالی و تجاری، نظام راهبری سازمانی و عملکرد حسابرس مورد توجه قرار دهند و یافته‌ها و پیشنهادها را در هر یک از این حوزه‌ها به تفصیل بیان کند.

اعضای گروه تحقیق در زمینه‌های گسترده حرفه‌ای تجربه وسیعی داشته و از شش کشور استرالیا، کانادا، فرانسه، ژاپن، انگلستان و ایالات متحده تشکیل شده‌اند. سه نفر از اعضا، سابقه حسابداری حرفه‌ای دارد و یکی از آنها، در حال حاضر حسابرس می‌باشد، سایر اعضا در بانکداری مرکزی و تجاری، اقتصاد بین‌المللی، محافل دانشگاهی و حقوق تجربه کاری دارند. پنج نفر از اعضای گروه تحقیق در حال حاضر در هیئت‌ها و کمیته‌های حسابرسی شرکت‌های به ثبت رسیده فعالیت می‌کنند.

مذاکرات مقدماتی این گروه تأیید کرد که قابلیت اتکا و اعتماد ضعیف گزارشگری مالی، مسئله‌ای جدی و همگانی است. همچنین به این نتیجه رسیده‌اند که رسوایی‌های مالی اخیر نشانه مسائل عمیق‌تر بوده و تنها دلیل اولیه فقدان اعتبار و اطمینان بخشی نبوده است. بنابراین، تمرکز و تأکید اصلی گروه بر تعریف علت مشکلات و ارائه راه حل‌های پیشنهادی بوده است. این

گزارش بر تاثیر قابلیت اتکا و اعتماد ضعیف گزارشگری مالی در شرکت‌های به ثبت رسیده متمرکز می‌باشد. با این وجود، اکثر پیشنهادها و توصیه‌ها متقابلاً در دیگر واحدهای اقتصادی عمومی و واحدهای اقتصادی کاربرد خواهد داشت که ممکن است اشکال دیگر گزارشگری عمومی در آنها نیاز باشد.

در تهیه این گزارش از متخصصان و کارشناسانی استفاده شده که قبل از این گروه، موضوع را مورد بررسی قرار داده و علل و عوامل تاثیرگذار بر این موضوع را بررسی کرده‌اند و فهرست گزارش‌های اصلی را مورد بررسی و بازبینی قرار داده و، بهره کافی از تحقیقات انجام شده، برده‌اند. در تهیه این گزارش، از کمک‌ها و حمایت‌های برخی اعضای فدراسیون بین‌المللی حسابداران و رئیس فدراسیون بین‌المللی حسابداران، ایان بال^{۱۱} و از یکی از مدیران فنی این فدراسیون بنام جان مونترو^{۱۲} استفاده شده است که در برخی مباحث و جلسات شرکت کرده و اطلاعات با اهمیتی درباره پیشرفت‌های فراهم شده که در داخل حرفه بین‌المللی روی داده است ارائه کردند. همچنین برابان اسمیت^{۱۳} نیز در تدوین و گردآوری اطلاعات، فعالیت‌های گسترده‌ای را انجام داده است. دیدگاه‌های ارائه شده در این گزارش، دیدگاه‌های شخصی اعضای گروه تحقیق بوده و به هیچ عنوان انعکاس دیدگاه‌های سازمان‌هایی نمی‌باشد که در آن فعالیت می‌کنند.

حوزه و تمرکز فعالیت گروه تحقیق حوزه کاری گروه شامل تعریف اقدامات قانونگذاری و پیشرفت‌های نظارتی، بازبینی و بررسی گزارش‌های منتشر شده توسط مجموعه‌های ملی و بین‌المللی و بررسی پیشنهادها و طرح‌هایی بود که برگزیده شده یا در تعدادی از کشورها مورد توجه قرار گرفته‌اند آنان به پیشرفت‌های صورت گرفته در شش کشور عضو گروه تحقیق شامل استرالیا، کانادا، فرانسه، ژاپن، انگلستان و ایالات متحده توجه ویژه‌ای داشتند. همچنین پیشرفت‌های صورت گرفته در مجموعه‌های بین‌المللی مثل اجلاس ثبات مالی^{۱۴}، سازمان بین‌المللی کمیسیون‌های بورس اوراق بهادار^{۱۵}، کمیسیون اروپا و هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری (IFAC) و همین‌طور خود فدراسیون بین‌المللی حسابداران را مورد توجه و بررسی قرار دادند.

آنان در مباحث‌مان فرض را بر این گذاشتند که براساس تعریف، گزارشگری عمومی، فعالیتی است که منابع عمومی را در نظر گرفته و بنابراین مسئولیت‌هایی را برعهده همه مشارکت‌کنندگان در ارائه گزارشی شفاف قرار می‌دهد. شناخت اهمیت و اولویت این مسئولیت‌ها، اولین گام مهم در تغییر نقطه نظرات لازم برای بالا بردن اعتبار و اطمینان اطلاعات مالی است. آنان بر این باور بودند که چنین شناختی منتهی به ارائه نظراتی در بحث اصول اخلاقی و فرهنگی تجاری شده و نهایتاً کارآمدی و اثربخشی پیشنهادها را

تقویت خواهد کرد.

هدف آنان در این گزارش، ارائه دستورالعملی کامل با کاربردی جهانی بود.

گزارش حاضر پیشینه فقدان اعتماد و اطمینان را نشان می‌دهد، نقش عوامل موثر در این فرایند نزولی را بیان کرده، استنباط‌های بین‌المللی را تعریف و نتیجه‌گیری‌ها و پیشنهادات این گروه تحقیق را ارائه می‌دهد.

یافته‌های مهم گروه تحقیق

پیشنهادات اساسی گروه بر مبنای سه فرض پایه زیر ساخته شده‌اند:

اول اینکه اعتبار و صحت گزارشگری مالی در هر کشوری با توجه به اقداماتی مطرح می‌گردد که در هر دو سطح ملی و بین‌المللی مورد نیاز است. اگر چه چارچوبی که در آن شرکت‌ها عمل می‌کند در سطح ملی است اما برای اینکه تغییرات در سطح ملی منتهی به عملکردهای بهبود یافته و بسیار هماهنگ شود، اقدام بین‌المللی نیز حائز اهمیت است.

دوم، به منظور توسعه اعتبار گزارشگری مالی افشای فرایند عرضه اطلاعاتی ضرورت می‌یابد که منجر به گزارشگری مالی می‌گردد مدیریت‌های اجرایی و هیئت‌های مدیران که مسئول اول گزارشگری مالی هستند و همین‌طور حسابرسان، تنظیم‌کنندگان استاندارد، نظارت‌کنندگان و دیگر مشارکت‌کنندگان در روند گزارشگری همچون مشاوران حقوقی، بانکداران، سرمایه‌گذاران، تحلیلگران و آژانس‌های رده‌بندی ۷۱

اعتبار، همه و همه نقش‌های مهمی برای ایفا و بهبود عملکردها در جهت اعاده اعتبار گزارشگری مالی دارند.

سوم، برای اینکه پیشنهادهای ما کارآمد و موثر واقع شوند، همه صداقت شخصی و هم نهادی ضروری است. ناتوانی در تشخیص اهمیت صداقت، اصلی‌ترین مولفه در رسوایی‌های مالی سال‌های اخیر بوده است.

عمده یافته‌های گروه تحقیق عبارتند از:

۱- آیین‌نامه‌های اخلاقی کارآمد باید فعال باشند و به‌طور مستمر نظارت شوند. گروه تحقیق توصیه می‌کند که شرکت‌ها، سیاست‌های اخلاقی خود را در آیین‌نامه‌ای تنظیم و به‌طور گسترده در داخل شرکت و بین سهامداران توزیع کنند. فرایندهای نظارت بر گروه‌ها باید مداوم و فعال باشد. همچنین توصیه می‌شود که افراد آموزش داده شوند، چون اگر پشتیبانی کافی از افراد صورت گیرد آنان بهتر می‌توانند با مسائل اخلاقی دشوار روبرو شوند.

۲- مدیریت باید بیشترین تاکید را بر اثر بخشی مدیریت مالی و کنترل‌ها اعمال کند. گروه توصیه می‌کند که در مورد مسئولیت گزارشگری مالی و کنترل‌های داخلی و در خصوص ارزیابی منظم کمیته حسابرسی در مورد استفاده بهینه از منابعی که به کارائی و اثربخشی سیستم کنترل‌های داخلی اختصاص یافته‌اند، گزارشگری رسمی به سهامداران وجود داشته باشد. همچنین توصیه می‌کند که دانش گزارشگری سیستم کنترل داخلی و تبحر و تخصص مدیر مالی ارشد (CFO) مدنظر قرار

گیرد و نقش مهم حسابرسی داخلی و گزارش‌های آن به مدیر اجرایی ارشد (CEO) و دسترسی نامحدود به کمیته حسابرسی در حسابرسی داخلی، مورد تاکید قرار گیرد.

۳- انگیزه‌های ارائه اطلاعات مالی نادرست باید کاهش یابند. گروه توصیه می‌کند که شرکت‌ها از ارائه پیش‌بینی‌های سود به بازار خودداری کنند زیرا به نظر می‌رسد که از دقت بالایی برخوردار نباشند، گروه طرح‌هایی را توصیه می‌کند که بیان‌کننده استانداردهای حسابداری مورد نیاز برای صرف هزینه‌ها و افشای شرایط اعطای حق خرید و فروش سهام می‌باشند. همچنین توصیه می‌کند که هیئت مدیره همراه با کمیته هیئت مدیره و مستقل از مدیریت، مسئول تعیین شرایط استخدام، سطح و شکل پاداش مدیریت ارشد باشد.

۴- هیئت مدیره باید نظارت خود را بر مدیریت اجرایی بهبود بخشد. توصیه می‌گردد که هیئت مدیره به‌طور منظم عملکرد مدیر اجرایی ارشد (CEO) را ارزیابی کرده، توجه کافی و مناسبی به هر یک از حوزه‌هایی که مدیر اجرایی ارشد باید رهبری و هدایت آن را برعهده گیرد از قبیل اصول اخلاقی، نظام راهبری و گزارشگری مالی و همین‌طور عملکرد شرکت اعمال کند. گروه همچنین توصیه می‌کند که هیئت مدیره به‌طور منظم عملکرد خود و اعضا را ارزیابی کند. به‌علاوه، تمام واحدهای اقتصادی بخش عمومی دارای کمیته حسابرسی یا مجموعه‌های نظام راهبری

مشابه باشند که از مدیران مستقل یا از مدیریت با مسئولیت‌های تعریف شده چون نظارت و بازبینی صحت گزارشگری مالی، کنترل‌های مالی، نقش حسابرسی داخلی تشکیل شده و با حسابرسان مستقل ارتباط‌های تعریف شده‌ای داشته باشند. همه اعضای کمیته باید تجربه کار مالی داشته باشند و از آموزش‌های مربوطه برخوردار شوند. به‌علاوه همچنین توصیه می‌گردد که کمیته جلسات اختصاصی منظمی با هر یک از حسابرسان مستقل، رئیس حسابرسی داخلی و مدیر مالی ارشد (CFO) داشته باشد.

۵- تهدیدات استقلال حسابرس باید در فرایندهای نظام راهبری سازمانی و توسط خود حسابرسان مورد توجه بیشتری قرار گیرد. توصیه می‌گردد که حسابرسان از طریق کمیته حسابرسی یا مجموعه‌های نظام راهبری مشابه در حلقه اول با هیئت مدیره ارتباط داشته باشند نه با مدیریت.

به‌علاوه اینکه آیین‌نامه اصول اخلاقی فدراسیون بین‌المللی حسابداران باید پایه‌ای برای آیین‌نامه‌های ملی در مورد استقلال باشد. باید کنترل زیادی روی آمادگی حسابرس به ارائه خدمات غیرحسابرسی وجود داشته باشد، برای نمونه کمیته حسابرسی باید خدمات غیرحسابرسی ارائه شده توسط حسابرس را تایید کند؛ اجرت‌های غیرحسابرسی باید افشاء شوند؛ کارکنان کلیدی در حسابرسی باید به صورت نوبتی و چرخشی تعیین شوند؛ استخدام

اشخاص کلیدی توسط شرکت در مورد کارکنان حسابرسی باید به تایید کمیته حسابرسی رسد و افشا گردد و روابط حسابرسی باید منوط به نظارت جامع از سوی کمیته حسابرسی باشد.

همچنین توصیه می‌گردد که موسسات حسابرسی، توزیع سود و دیگر فرایندهای داخلی را مورد بازبینی و بررسی قرار داده تا مطمئن شوند که آنان تاثیر مثبتی بر کیفیت حسابرسی دارند.

۶- اثربخشی و کارایی حسابرسی در حلقه اول باید از طریق توجه بیشتر به کیفیت فرایندهای کنترلی حسابرسی بالا برده شود. گروه توصیه می‌کند که در موسسات حسابرسی به مناسبت و کفایت آموزش پس از تایید صلاحیت تازه واردان توجه بیشتری داشته باشند. همچنین موسسات حسابرسی، توجه مضاعفی به پذیرش مشتری و فرایندهای ابقا و حفظ آنها داشته باشند، بررسی و بسازبینی شریک مستقل و فرایندهای مشاوره داخلی را تقویت کنند، فرایندهای بسازبینی پس از حسابرسی خود را بررسی کنند تا بهبودها را تعریف و جزئیات فرایندهای سیستم کنترل کیفی و اطلاعات مالی خود را افشا کنند.

۷- آیین‌نامه‌های راهبری باید برای مشارکت‌کنندگان دیگر در فرایند گزارشگری مالی نیز برقرار شود و تبعیت و رعایت آنها باید تحت نظارت باشد. توصیه می‌گردد که آیین‌نامه‌های اداره و راهبری گسترش داده شوند تا استانداردهایی را در برگیرد که در

فعالیت‌های تحلیلگران مالی، ارائه مشاوره توسط مشاوران حقوقی به مشتریان و موضوعات مربوط به گزارشگری مالی به کار می‌روند و همچنین مشاوره‌ها و توصیه‌های داده شده توسط بانک‌های سرمایه‌گذار به شرکت‌ها را تحت پوشش قرار دهند. این آیین‌نامه‌ها باید علنی بوده و هم در داخل شرکت‌ها و هم در خارج آنها تحت نظارت باشند. همچنین توصیه می‌کنیم وقتی که مشاوران حقوقی در موضع دفاع قرار می‌گیرند، مشاوره شامل خلاصه مسائل مهم مطرح شده باشد. بنابراین هیئت مدیره در موضعی است که می‌تواند آن مشاوره را ارزیابی کند. علاوه بر این توصیه می‌کنیم که واحدهای رتبه‌بندی اعتبار^{۱۶}، باید ملزم به افشای معیارها، فرایندهای ارزیابی و کیفیت سازوکارهای کنترلی مورد استفاده باشند.

۸- استانداردهای حسابرسی و مقررات باید تقویت شوند. گروه از استانداردهای بین‌المللی حسابرسی^{۱۷} (ISA) حمایت کرده تا به استانداردهای جهانی تبدیل شوند. گروه توصیه می‌کند که هیئت بین‌المللی استانداردهای حسابرسی و اعتباربخشی (IAASB)، برنامه به روزرسانی استانداردها را از جمله استانداردهایی تکمیل کند که ارزیابی ریسک و تقلب را تحت پوشش کامل قرار می‌دهند. همچنین باید مذاکره با گروه‌های ذی‌نفع خارج از شرکت‌ها کامل شده تا استانداردهای بین‌المللی در مورد حسابرسی مشروعیت لازم را به دست آورند؛ همگرایی بین

استانداردهای ملی و بین‌المللی باید هر چه زودتر حاصل شود؛ و کفایت منابع هیئت بین‌المللی استانداردهای حسابرسی و اعتباربخشی (IAASB) مورد ارزیابی قرار گیرد. همچنین گروه توصیه می‌کند که بررسی‌های تضمین کیفیت خارجی هر کشور مطابق و همسو با دستورالعمل‌ها تکمیل شوند و فدراسیون بین‌المللی حسابداران (IFAC) بیانیه‌های مقررات عضویت خود را تکمیل کند و روندی را برای ارزیابی تبعیت و رعایت آن تعهدات و مقررات توسط اعضای مجموعه قرار دهد. به علاوه توصیه می‌کنیم که تمام فعالیت‌های خود تنظیمی همگانی (با منافع عمومی) مورد بازبینی و بررسی قرار گیرند تا این اطمینان حاصل گردد که بررسی و نظارت موثر و مناسبی صورت می‌گیرد.

۹- شیوه‌های حسابداری و گزارشگری باید تقویت شوند. گروه از استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی حمایت کرده تا به استانداردهای جهانی حسابداری تبدیل شوند. بنابراین توصیه می‌کند که به روند همگرایی فوریت بیشتری داده شود. تنظیم‌کنندگان استاندارد و مقررات باید روش‌هایی را مورد بررسی قرار دهند که در آن صورت‌های مالی بتوانند اطلاعات اضافی در مورد عملکرد و مسائل مالی ارائه دهند و درک آنها را بسیار راحت‌تر و ارائه آن را تسریع سازند.

۱۰- استانداردهای نظامنامه صادرکنندگان استانداردهای حسابداری باید ارتقاء یابد. گروه از اجرای سریع و ۷۳

گزارش را می‌توانید به آدرس credibility@ifac.org ارسال کنید.

پی‌نوشت‌ها:

- 1- Maxwell
 - 2- polly peck
 - 3- Credit Kyonnais
 - 4- Metalgesellschaft
 - 5- Bond
 - 6- Spedly securities
 - 7- Yamaichi
 - 8- Enron
 - 9- Adelphia
 - 10- Xerox
 - 11- Ian Ball
 - 12- Jan Munro
 - 13- Brian Smith
 - 14- Financial Stability Forum
 - 15- International Organization of Securities Commissions(IOSCO)
 - 16- Credit-Rating Agencies
 - 17- International Standards on Auditing (ISA)
 - 18- International Auditing and Assurance Standards Board(IAASB)
- منبع:
- 10- International Federation of Accountants (IFAC), the Task Force on Rebuilding public Confidence in Financial Reporting. "Rebuilding public confidence in financial reporting: An international perspective. October, 2002.

مشارکت‌کنندگان است، البته اگر اعتبار و اطمینان به سطحی برگردد که کاربران خواهان آن هستند و حق این انتظار را هم دارند. در برخی از کشورها، اقدامات مطابق یا شبیه به بسیاری از توصیه‌های ما به اجرا درآمده و تحت بررسی دقیق می‌باشند. حتی در آن کشورها، حمایت گسترده و همگانی از دستورالعمل‌ها (شیوه‌های بهینه) از اهمیت زیادی برخوردار است. با گرایش مستمر موجود به جهانی شدن، برای همه کشورها مهم است که گزارشگری در سطح جهانی هماهنگ بوده و از کیفیت بالایی برخوردار باشد. بنابراین، گروه همه افراد علاقه‌مند به گزارشگری مالی را ترغیب می‌کند که هم در سطح ملی و هم بین‌المللی، موجب تحولات و تغییرات مثبت شوند تا گزارشگری مالی قابل اطمینان دوباره بتواند موقعیت اصلی خود را در عملکرد اقتصاد بازار به دست آورد.

با انتشار این گزارش، کارگروه تحقیق درباره بازاریابی اعتماد عمومی در گزارشگری مالی نیز پایان می‌یابد. با توجه به اهمیت مسئله، فدراسیون بین‌المللی حسابداران از طریق هیئت مدیره‌ها و کمیته‌های گوناگون خود به بررسی اینکه چگونه اعتبار و اطمینان در گزارشگری مالی و روند حسابرسی می‌تواند تقویت و بهبود یابد، همچنان ادامه خواهد داد. همچنین پایگاه اطلاعاتی نشریات مرتبط با گزارشگری مالی و مسائل نظام راهی در آدرس (www.ifac.org/viewpoints) قرار داده شده و توضیحات در رابطه با این

زودهنگام نظامنامه‌های ملی مطابق با اصول تنظیم اوراق بهادار سازمان بین‌المللی کمیسیون‌های بورس اوراق بهادار (IOSCO) حمایت می‌کند همچنین توصیه می‌کند که تنظیم‌کنندگان برای مطابقت صورت‌های مالی با استانداردهای حسابداری، پس از صدور صورت‌های مالی آنها را مورد بررسی و بازبینی قرار دهند.

اقدامات مورد نیاز

توصیه‌های گروه به عنوان اصول اولیه ارائه شده‌اند چون آنها معتقد بودند که مطابق با یک سری اصول با کیفیت عالی می‌باشند که به احتمال زیاد اعتبار و اطمینان گزارشگری مالی را ارتقا خواهد داد. این رویکرد همچنین این امکان را می‌دهد که توصیه‌های ما، هم در بین کشورها و هم بین واحدهای تجاری با اندازه‌ها و انواع مختلف اعتبار زیادی داشته باشند. همچنین، معتقدیم که در بسیاری از موارد مناسب و بجا است که با ارائه راهنمایی‌های لازم، از اصول پشتیبانی کنیم تا بدین طریق به تهیه‌کنندگان و حساب‌رسان اطلاعات مالی کمک نماییم. نکته حائز اهمیت این است که همه این نوع راهنمایی‌ها، حمایت‌کننده و نه محدودکننده کاربرد استانداردها تلقی شوند.

برای بالا بردن اعتبار گزارشگری مالی در سطح ملی و بین‌المللی، اقدام وسیعی مورد نیاز است. این امر مستلزم تغییر نگرش و توجه زیاد به گزارشگری و مسائل نظام راهبری توسط همه